

aldeles parallelt med det, der udøves over for de lokale Dyrsfuur og ligeledes paa en mere aktiv Maade med de specielle Stuer. Det er faktisk i fuldstændig Harmoni med, hvad der ellers sker paa Husdyrloven, naar der kræves noget saadant her, og derfor holder jeg fast ved, at Bestemmelsen i Lovforslaget er heldig og Endringsforslaget uheldigt. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at man i det andet Ting, hvor jeg ogsaa har haft Lejlighed til at forhandle om Husdyrloven, ikke paa nogen Maade vil finde sig i, at Bestemmelsen udgaar. Jeg anser derfor Endringsforslaget for farligt for Husdyrloven og fraraader at vedtage det. Her er ikke Tale om en Kontrol, der paa nogen Maade kan genere; her er kun Tale om at sætte Ministeren i Stand til at følge Udviklingen paa dette Omraade. Det har man gjort paa alle andre Punkter, der vedrører Husdyrloven, og hvorfor skulde man saa ikke kunne gøre det paa dette? Jeg tror ganske sikkert, at der ikke er Grund til at gøre nogen Forandring i det, der faktisk nu finder Sted, jeg tror, Forholdet vil blive, som det har været. Men det forekommer mig, at de ærede Herrer maa kunne forstaa, at naar deres Fællesforeninger og Landboforeninger skulle være med til at starte disse Foreninger og staa dem saa nær, at de i det hele taget ere Ledere af disse Foreninger, saa er det ogsaa passende, at man giver Staten gennem Ministeren en passende Afgang til at følge med paa hele dette Omraade, og andet kræves der ikke her. Det kan ikke genere, og mulig kan det gøre nogen Nytte. Det gør, at vedkommende ikke føler sig fremmed for Forholdene, og det ærede Medlem kan ingenlunde garantere for, at man altid vil være villig til at vælge netop de Medlemmer af Statsdyrskuetommisionen, som jeg her har peget paa. Jeg finder altsaa den foreslaaede Endring uheldig og fraraader bestemt at vedtage den her i Tinget og forbeholder min saavel som Landstingets Stilling til dette Endringsforslag. Vedtager man det, tror jeg, at man faar Lovforslaget at se her endnu en Gang.

Endringsforslag Nr. 8 har jeg ikke noget at erindre imod, men derimod finder jeg Endringsforslag Nr. 9 mildest talt meget uheldigt, og jeg ved ikke, hvorfor Forslaget skal stilles. Den ærede Ordfører mener, at naar der staar i § 2, at Statstilfuddet hdes Foreningerne for et bestemt Axlksdyr, saa ligger deri implicite, at Ministeren har Nødvendighed til at forandre Forholdet, naar der stiftes Axlksdyr. Det er ganske rigtigt, men det ærede Medlem maa vel lægge

Mærke til, at naar det erkendes, er det ganske behørigt, at man længere nede i Lovforslaget medtager Ordene „eller stifter Axlksdyr“ men naar man saa stemmer det ud, som man vil, længere nede i Lovforslaget, saa kunde det nok være, at der vil rejse sig Fortolkninger om, at det, der staar, i Grunden ikke er saaledes ment, derfor bør man ikke udstemme det, og der er heller ikke den aller fjerneste Grund dertil, thi der staar kun, at Indenrigsministeren er berettiget til at gøre det. Saa siger det ærede Medlem, at det tør haabes, at Ministeren eller Ministeriet, maa det være — jeg kan kun hvare for min egen Person, men for Ministeriet kan jeg ikke udtale, hvad der vil ske til enhver Tid — ikke vil se smaaligt paa dette Forhold. Selvfølgelig! Skifter man Axlksdyr, og det ny Axlksdyr er lige saa godt som det, man har skiftet sig af med, er der jo ikke fjerneste Grund til at forandre dette Forhold, hvorfor saa ikke lade Foreningen beholde det samme Bidrag, det følger af sig selv. Men hvis man uden videre vil vedtage eller vil i Lovforslaget indlægge en Tendens til, at Ministeren skal være uberettiget til at stride ind, naar der stiftes Axlksdyr, saa kan man komme til at sætte Præmie paa at forringe sine Axlksdyr og sige, at uagtet man anskaffer ringere Axlksdyr, end man hidtil har haft, vil Forholdet desuagtet blive som hidtil, og det er ubensigtsmæssigt. Jeg har ikke noget imod de øvrige Endringsforslag, men jeg fraraader at vedtage Endringsforslagene 7 og 9.

Bemærken: Det er selvfølgelig et aldeles haabløst Arbejde at gaa imod Udvalget, der jo er fuldstændigt enigt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, men det skal dog ikke hindre mig i at gøre en Hensigtssætning i al Beskedenhed til Udvalget, som det mulig kunde tage under velvillig Overvejelse inden 3dje Behandling. Jeg nærer, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale, ikke nogen uddelt Beundring lige over for den Udvikling, som Konsulentvirksomheden har faaet her i Landet. Det glæder mig at høre af den ærede Ordfører, at han ogsaa i saa Henseende har nogen Betænkelse, navnlig ved Statskonsulenternes Virksomhed, men det er fuldstændig rigtigt, hvad den ærede Minister har gjort opmærksom paa, at dette Forslag ikke berører Spørgsmaalet om Statskonsulenterne, men kun Spørgsmaalet om de private Konsulenter, der engageres af vedkommende Foreninger. Det forekommer mig imidlertid, at det er en noget streng Fordring at stille, at Staten skal